

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 108. De bonis traditis in villa Amplithi in pago Guddingo, et in villis Bennestorpe et Uffenleva in pago Norththuringi ex hereditate Adalrici seu ducis ostfalorum Hessi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

Ab anno 826 vsque 853 imperante Hludouico et ma hoger et patris eius marcuuard et matris ricfuit testef *beuo* (B) aldmer anulo uulfer pumi et alii uigenti.

§. 107.

Tradidit maynard in *uuetfelde* (C) mansum unum testef hunnuard uuilmer halagmund bernhard eppo godoland.

§. 108.

Tradidit adaluuard duaf partef de illa hereditate *adalric* (D) quam habuit

Suaues aliasque gentes in locis, de quibus idem Saxones exierant, posuerunt. Inde exortus fuit *pagus Sueuon* seu Sueuorum ad Bodam ac in Principatu Anhaltino, a nouis colonis adpellatus, dictus alias *Schwabgau*. Saxones redierunt in loca auita, permittente rege Sigisberto, Paulo eodem teste III, 16. Sueui autem noluerunt discedere, dimidium et amplius regionis nouae spatium retenturi. Inde varii conflictus in vtrorumque noxam contigerunt. Qua de causa Sueui et Saxones simul sedes habuerunt, teste eodem III, 17. At de Rege Saxonum Bodicone nihil apud Paullum legitur. Inprimis autem notatu dignum esse censemus, *Marcbodonem* appellari illum, qui in villis *Bodikesbur* et *Althona*, quae uelut desolata est et quondam exstitit inter Lebendorf et Furstenau in diocesi Corbeiensi, vti membranae nostrae ostendunt, hos quatuor mansos possedit. Quem admodum enim, inter antiquissimos reges Saxonum quendam *Merebaudem* seu *Marbodum* recenseri, videmus; ita *Marbodus* et *Marcbodo*, quem infra §. 144. 166. 169 et 177. *comitem* nominari animaduertimus, vnum idemque nomen esse videtur. Antiqui possessores castri Brunonisburgi nomen illud in familia sua conseruare voluisse videntur. Qua vero ratione necessitudinem generis habuerit ille *Marcbodo* cum familia Brunoniana, in tanta rerum caligine ostendere nequimus. Inter haec *Marcbodo* iste inter progenitores, dominorum de Rumeschottelen in monte Koterberge (et fortasse praeterea comitum de Oynhausen in Olenborg et Greuenborg) de quibus in nostra Historia Corbeiensi inuenies curiosa, fuisse videtur. conf. de Bodikone infra §. 186.

(B) An *Beuo*, abbatis Warini frater, hic designetur, ignoro.

De villa Wessfelde.

(C) *Wessfelde* villa erat in pago *Fleithi*, testante *Registro MSso Bonorum et Prouent. abbatis Corbeiensis*. Pagum *Fleithi* fuisse in episcopatu Hildesheimensi, et quidem in praefectura Winzenburg, demonstrabimus infra §. 193. Indicari ergo per villam *Wessfelde* vicum *Wessfelde* in Winzenburgica praefectura inter *Wrisbergholtzen*, *Petze* et *Segefte*, arbitramur. Confer infra §. 338.

De hereditate ducis Ofsalorum Hessi.

(D) Hic est insignis ille locus, qui ansam nobis dedit detegendi multas easque nouas historicas veritates. Cum enim exponatur illo de hereditate *Adalrici* in *Uffenleua*, inde collegimus, vinculum et respectum inesse huic loco cum §. 104. 111 et 121. Vnde porro collegimus, quia tot domini communiter tenuerunt hereditatem illam, designari hereditatem quandam potentissimi cuiusdam domini. Cum itaque hic dominus in hoc loco nostro nominetur *Adalricus*, in mentem veniebat, ducem *Ofsalorum Hessi* seu *Afig* in diplomate Caroli Magni, quod in archiuo Corbeiensi exstat, appellari *Adalricum*. Atque ex eo momento argumentati sumus, in his traditionibus (§. 104. 108. 111. et 121.) sermonem esse nonnisi de illustrissimi ducis *Ofsalorum Hessi* hereditate. In hac sententia confirmauit nos insignis consensus et conuenientia omnium rerum, quas ex eo elicere possumus, quasque tam accurate conspirasse vidimus, vt maior consensus dari non queat. De hac ergo veritate non dubitabit amplius vir bonus et simplicis veritatis amicus, *Adalwardus*, quem supra §. 104. not. (n) ducis Angariorum Brunonis nepotem diximus, de parte quadam hereditatis *Adalrici* tradenda abbatis nostrae nondum consenserat. Ea itaque, quae reliqui heredes in villa *Uffenleua* donarant, hic quoque consensu atque auctoritate sua comprobant. Adit tamen quaedam bona in villis *Amplithi* et *Bonnestorpe*. Vnde discimus, Eficentem seu ducem Hessi bona quadam in huius loci tractu possedisse.

buit in *amplitibi* (E) et in *bennefithorpe* (F) et in *uffenleua* (f) testef sunt
scilicet eisulf uuilmer halegdag heio.

guber-
nante
Corbe-
iam Wa-
rino.

§. 109.

Tradidit leudmar in pago hessi (G) in uilla nuncupante *menni* (H)
quidquid habuit in campis et filiis testef hemmic addic aldger ouo richard
et alii sex.

§. 110.

Tradidit esic comes (I) inter flumen uuifera (K) et *uul-
da*

(E) De villa *Amplitibi* in pago Guddingo sita, nunc dicta Empelde, vide supra §. 7. De villa
not. (n) Ampli-
thi.

(F) et (f) In Registro nostro MScto saepius laudato inueniuntur *Bennefthorpe* in pago De villa
Northuringi, *Bentorpe*, in pago Huuetigo, et *Bernefthorpe* in pago Itergo-Bennef-
we. Inter haec villas *Bernefthorpe* in pago Itergowe sine vilo dubio est Bern-
thorpe.
dorf in principatu Waldeceensi intra praefecturam Eisenberg. *Bentorpe* vero
villa pagi Huuetigo est Bentorff ad riuulum *Fischebeke*, qui influit flumen Em-
brinam, vulgo dictam *die Emmer*, olim haud procul a vicis Sandbeck et Him-
mighusen, in episcopatu Paderbornensi locus iam desolatus. *Bennefthorpe* autem
in pago Northuringi, quae hic intelligitur, in dubium vocari potest. Cum enim
intra Principatum Wolferbuttelanum haud procul ab Alera fluuiio, et in termi-
nis Brandenburgicis sit vicus *Bardorf*, sedes praefecturae, deinde eadem in regio-
ne, licet trans Aleram in principatus Halberstadenensis praefectura Weferling vi-
cus *Benstorf* reperiatur, postea *Beendorf* inter Helmstadium ac Scheningen oppi-
da, seu vt accuratius loquamur, inter Esbeck et Runstedt vicus in ducatu Brun-
fuitensis exstet, deinde *Behndorf* haud procul ab oppido Helmstadio inter Harpke
et Walbeck in ducatu Magdeburgico inueniatur, postea *Beindorf* vicus non pro-
cul ab vrbe Magdeburgo iaceat, ac denique villa quaedam fuerit *Berensdorf* dicta,
eaeque dudum desolata, circa Aleram haud procul a Wolfsburg et saltu Dröm-
ling inter Vorsfelde et Dandorf; capropter quaritur, quanam ex his ad here-
ditatem ducis Ostfalorum Hessi spectarit? Respondemus, nobis videri designa-
tam *Behndorf* inter Harpke et Walbeck. Probe autem hanc villam distinguen-
dam esse censemus, primum quidem a vico *Barnstorf*, loco Principatus Wolfer-
buttelani, vix iter dimidiae horae sito ab oppido Scheppenstedt et haud procul a
palatio regio Werla, qui in diplomatibus appellatur *Bernberdestorpe*, ac ponitur
in pago Derlingo; quamuis et negare nequeamus, intelligi posse vicum *Brenstorp*,
qui in Alberti I. Halberstadenensis episcopi libro feudali MScto circa annum 1311
reperitur, in quo et inuenitur vicus *Bennendorp*; deinde vero a *Bennedestorp*
in pago Mosidi, de qua post haec agemus fusius; et denique a *Bernsthorpe* in mon-
tibus Harzicis, quae desolata est, atque olim ad iura comitum Reinsteinsium
spectauit. Cum vero villa *Bennefthorpe* olim exstiterit in pago Northuringi, in
quo et villa *Uffenleua* erat, vt iam supra didicimus, haece confirmantur ea, quae
iam supra de domicilio ducis Ostfalorum Hessi, eiusque castro Asselburgo, adtulimus
§. 104. not. (v)

(G) De pago *Hessi* tam Franconico, quam Saxonico, iam supra exposuimus §. 33. not. (v)

(H) *Menni* villa hodie dicitur *Menne*, conspicua in dynastia Warburg inter Warborg De villa
et Peckellen, oppida episcopatus Paderbornensis. Designatur ergo sine vilo *Menni*.
dubio pagus Hessi Saxonicus, consonante Registri Corbeiensis fide.

(I) Caue confundas hunc *Esiconem comitem* cum *Esicone filio Hiddi*, cuius iam saepissi- De comi-
me mentionem inieciimus. Hunc ex *Vita S. Liutbirgii* intelleximus decessisse te *Esico-*
e vita in monasterio Fuldensi, et quidem ante annum 824. Hic itaque *Esic* ne.
comes esse non potest, de quo hic fit mentio, quippe qui tempore abbas Cor-
beiensis Warini haec tradidit circa annum 840. Habemus autem duo autogra-
pha